

Některé názory na operace v počátečním období války

Generálmajor Jan Voštera

Jednání XII. sjezdu KSČ jasně ukázalo, že imperialisté se připravují na novou světovou válku a mají všechna jednání o odzbrojení. Sjezd nám uložil zvyšovat revoluční bdělost, dále upevňovat obrannou schopnost země, udržovat ozbrojené síly na vysokém stupni bojové pohotovosti, aby byly připraveny v součinnosti se Sovětskou armádou, tj. hlavní silou obranného systému Varšavské smlouvy a s bratrskými socialistickými armádami, kdykoli zmařit případnou agresi imperialismu.

V článku uvedu některé nové názory na útočnou operaci v počátečním období války, zejména na otázku **maximálního využití prvního hromadného jaderného úderu na nepřitele.**

Vycházím přitom jak z názorů velení Severoatlantického paktu, tak ze současných názorů na operace počátečního období války.

NÁZORY VELENÍ SEVEROATLANTICKÉHO PAKTU NA OPERACE POČÁTEČNÍHO OBDOBÍ VÁLKY

Vycházejí ze současného stavu vědy a techniky, perspektivy dalšího vývoje a z existence dvou protichůdných sociálně ekonomických soustav.

Raketové jaderné a jiné zbraně hromadného ničení zásadně změnily přípravu a vedení případné války, která, dojde-li k ní, bude vedena s nejrozhodnějšími cíli. Dalším rysem příští války má být její **globální a totální charakter** s bojovou činností nejen na frontách, ale i v zázemí.

Světová válka může vzniknout nenadále nebo po krátkém období ostrého politického napětí. Za nejúčinnější způsob rozpoutání války považují **vojenští teoretikové nenadálý útok**, který při současných bojových prostředcích zabezpečuje získání strategické iniciativy a dosažení výhodného poměru sil.

Severoatlantický pakt nepočítá při zahájení války s včasnou mobilizací, a proto musí všechna **přípravná opatření uskutečnit již v míru. Pro dosažení strategického překvapení hodlá rozpoutat válku těmi ozbrojenými silami, které mohou být soustředěny na válčističtější ještě dlouho před zahájením války.**

Budoucí válka se bude podle jejich názoru dělit na dvě období: počáteční a další.

Rozhodujícím bude počáteční období, ve kterém má být buď rozhodnuto o výsledku války, nebo má být dosaženo takových úspěchů, které podstatně ovlivní další průběh války a vytvoří podmínky pro vítězné dovršení operací.

V počátečním období mají být vyřazeny nejdůležitější vojenské i hospodářské cíle a prostory, tj. má být zničena většina ozbrojených sil, zásob a zdrojů protiv-

níka, znemožněna mobilizace a normální život obyvatelstva a tím zlomena jeho vůle k dalšímu odporu. Jeho trvání podle názorů vojenských teoretiků nemá být delší než 30 dní. V této době se předpokládá provedení vzdušných, námořních a pozemních operací, jejichž hlavním obsahem bude atomový útok.

Ten je organizován podle plánu vrchního velitelství a plánů podřízených svazů a svazků. Plány jsou upřesňovány podle výsledků dlouhodobého sledování ozbrojených sil a hospodářství protivníka, podle jeho předpokládané činnosti a množství prostředků jaderného napadení. Plán velitele válčiště má zahrnovat ničení prostředků jaderného napadení, skladů jaderných zbraní, radiolokačního systému a jiných důležitých cílů.

Nejintenzivnější použití jaderných zbraní se předpokládá v prvních 3 až 5 dnech, a to všemi složkami ozbrojených sil.

Hlavní úkol ve válce, zvláště v počátečním období, budou hrát ty složky ozbrojených sil, které mají největší možnosti použít jaderné zbraně. V současné době jsou to především vojenské vzdušné a vojenské námořní síly. Jim je také určena vedoucí úloha v příští možné válce.

Úkolem vojenských vzdušných sil v součinnosti s vojenskými námořními silami bude zničit zásoby jaderných zbraní a prostředků jejich dopravy na cíl, vybojovat nadvládu ve vzduchu, narušit vojenský hospodářský potenciál protivníka a znemožnit přesuny vojsk, bojové techniky a materiálních prostředků na válčišti. Hlavním prostředkem atomového útoku jsou vojenské vzdušné síly. Kromě toho budou plnit úkoly vzdušného průzkumu a přímé podpory pozemních sil taktickým letectvem za použití jaderných a konvenčních prostředků.

Charakter činnosti pozemních sil bude záviset na výsledcích atomového útoku. V jeho průběhu bude jejich hlavním úkolem ničit vojska protivníka a zabránit jejich případnému proniknutí do prostorů rozmístění prostředků, uskutečňujících atomový útok.

V útočných operacích mají být hlavním prvkem boje rychlé přesuny útvarů a svazků. Úderná uskupení jsou vytvářena z tankových a obrněných útvarů a svazků. Útok má být veden na směrech podél komunikací.

Obrana je považována za druh bojové činnosti, ke kterému vojska přecházejí dočasně s cílem vytvořit výhodné podmínky pro přechod k útoku. K přechodu do obrany na počátku války může dojít při předstihujícím úderu protivníka, přejde-li neočekávaně do útoku a při převaze sil a jejich výhodnějším uskupení.

Všech sil a prostředků má být přitom využito k zvrácení situace ve svůj prospěch. Příprava k protiútku má být zahájena a v podstatě dokončena již v průběhu obranné operace. Podmínkou úspěšného protiútku nebo protiúderu je překvapení, rychlost jeho provedení a pohyblivost vojsk. Před zahájením protiútku má být veškeré úsilí soustředěno k zastavení nebo aspoň ke zpomalení postupu protivníka, k roztrhání a vyčerpání jeho sil.

V závěru k této části je možno říci, že západní vojenští teoretikové, a zejména Severoatlantického paktu, jsou si vědomi, že třetí světová válka by byla válkou mezi koalicemi kapitalistických a socialistických států, kde by šlo o existenci jednoho nebo druhého společenského řádu.

Proto požadují, aby válka byla zahájena překvapivým napadením termonukleárními zbraněmi a ukončena pokud možno již v počátečním období. V méně příznivém případě se budou snažit vytvořit v počátečním období války podmínky pro vítězné dovršení operací.

Uvedené názory musíme stále, hluboce a se vši odpovědností studovat a hlavně včas volit účinná opatření, která by v zárodku zmařila jakékoli náznaky agrese.

NOVÉ POJETÍ ÚTOČNÝCH OPERACÍ POČÁTEČNÍHO OBDOBÍ

Sovětská vojenská věda i sovětská vojenská doktrína dávají jasnou odpověď, jak je třeba pohlížet na budoucí válku a zvláště na její počáteční období, které je její velmi důležitou součástí.

Ničivá síla, dosah i rychlost účinku jaderných zbraní a raket změnily v zásadě dřívější představy o úloze **překvapení** a o **významu počátečního období války**. Překvapení je a vždy bylo jedním z vážných prvků, majících vliv na bojovou činnost. V minulých válkách však **převaha, vyplývající z překvapení, měla dočasný charakter**. Stát, který byl napaden s překvapením, ale měl velké území a síly přibližně vyrovnané se silami útočníka, mohl dočasnou převahu nepřítele, vyplývající z překvapení, poměrně úspěšně zlikvidovat.

Naproti tomu v soudobých podmínkách nenadálý hromadný jaderný úder může mít těžké, nenapravitelné následky.

Význam počátečního období pak spočívá kromě jiného v tom, že již od prvních minut se rozvine oboustranné tvrdé úsilí o strategickou iniciativu. K tomu účelu bojující strany pravděpodobně použijí velkou část jaderné munice, vyrobené již v míru. Proto tak vzrůstá **význam počátečního období války, které může v mnohem předurčit průběh, ale i výsledek války vůbec**. Docela jinak stojí otázka o možné době trvání války. Podle orientačních výpočtů vědců se dnes zásoby jaderné munice ve světě rovnají síle 12,5 miliónu takových bomb, jaké byly svrženy na Hirošimu. Při tak obrovských zásobách jaderné munice a různosti prostředků jejich dopravy na cíl — **doba trvání války se může podstatně zkrátit**. Údery raketových vojsk strategického charakteru vytvářejí příznivé podmínky pro ostatní druhy vojsk a mění se charakter i obsah úkolů, které plní. Operačně taktickými údery raketových vojsk mohou být zničeny prostředky jaderného napadení nepřítele, uskupení jeho vojsk, zničena nebo umlčena jeho místa velení a jiné důležité cíle. Tím se vytvářejí podmínky **pro rychlé splnění cílů operace tankovými i motostřeleckými vojsky**. Útok pozemních vojsk bude využívat strategických jaderných úderů, bude veden ve vysokých tempech do velké hloubky, s rozhodnými cíli, vyskytnou se nesouvislé fronty a hluboká vzájemná proniknutí proti sobě působících vojsk.

Útočící vojska budou překonávat velké prostory radioaktivního zamoření a závalů.

Každý druh vojska i služby bude muset dovedně využívat všech svých možností, zvláště nových bojových prostředků **k vedení války novými způsoby** a tak se co nejúčelněji podílet na společných cílech útočné operace.

ZPŮSOBY PLNĚNÍ ÚKOLŮ V SOUDOBÉ OPERACI

V. I. Lenin ve svých spisech konstatuje, že „vojenská taktika závisí na úrovni vojenské techniky“, což jednoznačně potvrdila historie válek. Proto také charakter a způsoby bojové činnosti v určitém smyslu „dohánějí“ dosažený stupeň rozvoje bojové techniky.

Ríkáme, že rozhodujícím, i když ne jediným, prostředkem v soudobé válce

jsou raketové jaderné zbraně. A jistě oprávněně. Vždyť všechny vlastnosti těchto zbraní to potvrzují.

V současných studiích počátečního období války vystupují do popředí otázky prvního hromadného úderu, vedeného s překvapením v rozsahu strategickém i operačně taktickém **současně**, a to na všechny objekty a cíle **na celém světě**. Zastavme se u „**současně provedeného prvního hromadného úderu**“ v rámci frontové útočné operace. Bude proveden od určité čáry prostředky všeobecného strategického úderu a do této čáry — raketovými jadernými a leteckými jadernými prostředky frontu. **Na celou hloubku frontové operace**, tj. 800—1000 km, budou všechny důležité cíle — ZHN nepřítele, letiště, svazky pozemních vojsk, sklady atomové munice, velitelská stanoviště, politickohospodářská centra **zničeny mohutným úderem**, který prakticky vyřadí z bojové činnosti nejen jeho ozbrojené síly, ale ochromí a umlčí i veškerý hospodářský život.

Použití jaderných a raketových prostředků podstatně zvyšuje rozmach soudobých operací. Ten spočívá především na hloubce úkolů, šířce pásem, doby plnění těchto úkolů; z nich pak nutně vyplývá tempo operace, **kdy je položen důraz na maximální rychlost**.

Z některých teoretických prací sovětských vědeckých pracovníků však vyplývá, že **při dnešním způsobu operací, kdy se pozemní vojska, i když rychle, přece jen ale postupně zmocňují důležitých objektů a prostorů na území nepřítele, není dosud využito právě jedné z hlavních vlastností atomových zbraní, a to účinku jaderného úderu, provedeného současně na celou hloubku operace**. Nevyužívá se prostě raketového vojska jako celku, provést úder kamkoli a **současně**.

Při hloubce frontové operace 800—1000 km a při denním tempu v průměru 80 km — je úkol frontu postupně plněn za 10—12 dní. A právě v této době se **při nynějším způsobu vedení operace nevyužívá plně a bezprostředně ničivého účinku prvního hromadného raketového jaderného úderu na uvedenou hloubku**.

Naopak nepříteři je dána možnost vzpamatovat se, zmobilizovat a přisunout všemi možnými způsoby další síly, zorganizovat se a klást značný odpor útočícím vojskům. Aby se tomu zabránilo a aby se plně využilo raketových jaderných úderů v prvním hromadném úderu, **je nutné po nich obsadit současně v celé hloubce pásma činnosti také hlavní objekty a prostory nepřítele**.

Toho lze ve frontové operaci dosáhnout pomocí výsadkových jednotek, útvarů a svazků **přepravených na celou hloubku operace vzdušnou cestou** a vysazených všemi známými způsoby do plánovaných míst k okamžitému obsazení důležitých objektů, stávajících přeprav a jiných důležitých prostorů nepřítele.

To znamená, že ihned po prvním hromadném úderu by musely následovat taktické, operačně taktické, operační, ale i strategické výsadky do velké hloubky území nepřítele s úkolem znemožnit od samého začátku pokusy nepřítele o jakýkoli odpor.

Současně by musel být zahájen útok pozemních vojsk, který za těchto předpokladů může být veden v daleko vyšších tempech, než dosavadních. To by pochopitelně mělo vliv i na rozmach operací, zvláště pokud jde o čas — a o to právě jde — **co nejrychleji** za využití výsledků a raketových jaderných úderů zlikvidovat akceschopnost nepřítele a splnit tak cíle operací v podstatně kratší době.

Výraznou úlohu zde budou hrát výsadková vojska. Jejich úkolem bude obsadit důležité objekty taktického, operačně taktického, operačního a strategického vý-

znamu, udržet je do příchodu pozemních sil a zabránit jakémukoli manévru zbývajících sil nepřítele. Výsadkovými cíli budou důležité přepravy přes řeky, vstupy i východy z horských masívů, sklady atomové munice, prostory zbraní hromadného ničení nepřítele, prostory, které by mohly nepříteli poskytnout výhody pro obranný boj a tím zdržovat rychlý postup vlastních vojsk (to se týká zvláště operačně taktických a operačních výsadek), důležité křižovatky, mající význam pro manévry jak nepřítele, tak pro vlastní vojska a v neposlední řadě letiště důležitá pro vysazení dalších sledů přepravovaných vzduchem, pro zásobování vzdušnou cestou, pro odsun raněných apod. Výsadky musí být s to nejen se zmocnit letištní plochy, ale i poškozené uvést do provozuschopného stavu.

Vzhledem k úkolům jednotlivých stupňů výsadek budou přepravovány taktické výsadky hlavně na vrtulnících a ostatní pak letecky s vysazení padákovým.

Rovněž jejich vybavení musí odpovídat budoucím úkolům. Výzbroj musí být maximálně odlehčená, výsadkáři zvláště s operačně taktickým a operačním určením musí však mít možnost vést boj s tankovými útvary a svazky nepřítele a účinnou protivzdušnou obranu proti nízkoletícím letounům.

Rovněž zásoby těchto výsadek, hlavně pokud jde o munici a PHM, musí odpovídat možnosti bojovat samostatně, přitom však podstatně po delší dobu, než je tomu dnes.

Kromě vycvičených výsadkových vojsk je třeba, aby front měl pro uvedenu variantu připraveny **motostřelecké svazky, tankové svazky a svazky odlehčeného typu**, schopné přepravy vzduchem a vysazení na stávajících nebo k tomu účelu připravených letištích, kterých se zmocnily nebo upravily výsadky.

Nyní k různým typům vševojskových svazků.

Motostřelecké svazky a útvary, vybavené účinnou bojovou technikou, budou plnit úkoly prakticky dnešním způsobem — to znamená se zahájením prvního hromadného úderu přenesou ihned rychle, energicky, odvážně a hlavně samostatně bojovou činnost na území nepřítele svými prostředky a za podpory nadřazeného pronikají do taktické a operační hloubky nepřítele, střetnými boji pronikají do boku a týlu sil nepřítele, ničí je a co nejrychleji se spojují s taktickými výsadky vysazenými ve prospěch těchto svazků.

Tankové svazky využívají úspěšně bojové činnosti motostřeleckých svazků a útvarů, vzniklých mezer na frontě, podpory raketovými vojsky a letectvem **pronikají nejrychleji — prakticky pochodovou rychlostí** — do operační hloubky na území nepřítele; do bojové činnosti se tankové svazky nezavazují; podobně je tomu ve větší hloubce, kdy tankové svazky a útvary se odtrhly značně od motostřeleckých svazků a jsou použity k určitému manévru po jaderném úderu uskutečněném raketovým útvarem nadřazeného velitele. Cílem jejich činnosti musí být co nejrychleji proniknout do celé hloubky frontové operace, využít všech druhů vysazených výsadek, i výsledku jejich činnosti, kupř. obsazených komunikačních uzlů, přeprav přes řeky apod. tak, aby tempo postupu nebylo ničím zdržováno. Rychlý postup je nutný také pro co nejrychlejší spojení s operačním anebo i se strategickým výsadkem, vše s cílem rozvíjet spolu s nimi další bojovou činnost.

Vzhledem k velké samostatnosti těchto svazků, rychlosti postupu i hloubce úkolů je třeba, aby byly pokud možno úplně soběstačné, především pokud jde o zásobování — **hlavně PHM**, municí a prostředky protivzdušné obrany proti nízkoletícím letounům nepřítele. Musí mít i možnost samostatného řešení ochra-

ny a hlavně očisty proti účinkům nepřátelských atomových zbraní a jiných prostředků hromadného ničení. Svoji úlohu, zvláště pokud jde o protivzdušnou obranu i podporu, musí ve prospěch tankových svazků sehrát frontové raketové vojsko, stíhací a stíhací bombardovací letectvo.

Uvedená pochodová rychlost tankových svazků by měla být denně průměrně 250 km, což znamená, že úkol frontové operace do hloubky 800—1000 km by **byl splněn za 3—5 dní — tedy podstatně rychleji než uvažujeme dnes.**

Tento způsob boje tankových svazků plně odpovídá též základní myšlence uvedeného způsobu bojové činnosti, tj. s maximální účinností využít raketových jaderných úderů, sladěných s vysazením výsadků v celé hloubce operace.

Pozemní svazky odlehčeného typu. Jsou schopny přepravy vzduchem a vysazují se na letiště obsazená operačními výsadky.

Hlavním úkolem těchto svazků je posílit bojovou činnost a akceschopnost operačně taktických výsadků, vysazených současně s prvním hromadným úderem do značné operační hloubky na území nepřítele a zamezit tak spolu s nimi jakoukoli akci nepřátelských sil do příchodu nejrychleji postupujících pozemních vojsk, tankových svazků.

Musí umět bojovat s nepřátelskými tanky a s nízkoletícími letouny. Podmínkou všestranné samostatnosti je soběstačnost především v bojových prostředcích a zásobách (např. protitankových minách, prostředcích protichemické ochrany a očisty, PHM a munice), které jsou pro dlouhodobý, samostatný boj nepostradatelné. I když budou tyto svazky i operační výsadky přednostně zásobovány vzduchem, jejich určitá samostatnost a nezávislost, zvláště pokud jde o zásoby, je bezpodmínečně nutná.

Z hlediska doby a prostoru použití výsadků bude nejvýhodnější vysadit odlehčené svazky druhý, maximálně třetí den operace do prostoru blízkého místu vysazení operačního výsadku a bojovat buď v součinnosti s ním nebo samostatně.

Významnou úlohu plní letectvo, na kterém spočívá přeprava a všestranné zabezpečení taktických, operačně taktických a operačních výsadků, při současně podpoře boje pozemních vojsk.

Již při základních propočtech potřeby dopravního letectva se ukazuje potřeba několika leteckých dopravních svazků, které by musely mít vrtulníkové a letounové útvary. Muselo by jich být tolik, aby byly s to vysadit výsadkové vojsko **do celé hloubky frontové operace najednou**; přeprava svazků odlehčeného typu i zásobování všeho druhu, hlavně výsadků tankových svazků, by se uskutečnila až dalšími vzlety, které by též zahrnovaly i odsun raněných. Takové množství dopravního letectva nemůže být soustředěno jen ve frontovém měřítku; zde by musel ve prospěch takové operace zasáhnout nadřízený velitel.

Pokud jde o ostatní druhy letectva, neztratily na svém významu.

Stíhací letectvo chrání výsadky za přepravy vzduchem při jejich vysazení i bojové činnosti na zemi, zabezpečuje pozemní motostřelecké a hlavně tankové svazky, doprovází svazky odlehčeného typu a zabezpečuje jejich boj proti vzdušnému nepříteli.

Stíhací bombardovací letectvo podporuje boj pozemních svazků a výsadků všech stupňů.

Úkolem všech spolupůsobících druhů vojsk je zmocnit se a obsadit určitá letiště, nedopustit jejich poškození a dojde-li k němu, obnovit je. Bude častým

zjevem, že letectvo bude částí svých sil působit ve prospěch bojujících vojsk i z letišť v operační hloubce nepřitele.

Bombardovacímu letectvu zůstávají úkoly strategického rázu a spolu s raketovým vojskem účast na prvním hromadném úderu.

Z ostatních druhů letectva hraje důležitou úlohu **průzkumné letectvo**, které veliteli a štábu frontu v této operaci zabezpečuje zprávy o nepříteli z celé hloubky, zvláště o jeho atomových zbraních a jiných prostředcích hromadného ničení.

Protivzdušná obrana vojsk bude muset být řešena jak na celou hloubku operace, tak na celou šířku útočného pásma. Budou chráněna postavení i přesuny raketových prostředků všech stupňů, míst velení, prostory vysazení i bojů výsadkových vojsk a svazků odlehčeného typu. Zvláště pečlivě bude nutné zabezpečit tankové svazky a jejich rychlé pronikání do operační hloubky nepřitele. Na protivzdušné obraně vojsk se budou podílet protiletadlové raketové prostředky vojsk frontu v těsné součinnosti se stíhacím letectvem frontu a se stíhacím letectvem a protiletadlovými raketovými prostředky protivzdušné obrany státu.

Důležitou úlohu musí sehrát raketové prostředky protivzdušné obrany jednotlivých svazků, zvláště výsadkových, tankových a svazků odlehčeného typu, které musí být s to řešit protivzdušnou obranu svých vojsk samostatně, často jen s dílčí podporou stíhacího letectva nadřazeného velitele.

Rovněž ženíjní zabezpečení a protichemickou ochranu vojsk frontu bude třeba v dané variantě řešit ve smyslu podstatně většího osamostatnění svazků výsadkového i pozemního vojska.

V ženíjním zabezpečení půjde o rychlé a samostatné odstraňování zátarasů, závalů a jiných překážek, které by mohly mít vliv na vysoké tempo útoku pozemních vojsk, kromě toho půjde o vybavení takovými prostředky, které by umožňovaly samostatné překonávání vodních překážek všeho druhu. Prostředky armádního i frontového typu by musely být schopné **rychlého manévru** včetně přepravy vzduchem.

Výsadková vojska i svazky odlehčeného typu musí být vybaveny vhodnými prostředky k zatarasování všeho druhu, zvláště protitankového, přizpůsobenými rovněž kdykoli přepravy vzduchem.

V protichemické ochraně musí být úsilí soustředěno rovněž na samostatné zabezpečení všech zúčastněných svazků i útvarů, aby jejich závislost na nadřazeném veliteli byla co nejmenší.

K úhradě zničených sil a prostředků protichemické ochrany nebo k posílení svazků bude nutné mít na stupni armády a zvláště frontu vysoce manévrové jednotky a útvary schopné přepravy vzduchem, které by byly zasazeny tam, kde prostředky a síly protichemické ochrany bojujících vojsk byly vyčerpány, nebo nestačí.

Materiálně technické a zdravotnické zabezpečení bude v dané frontové operaci proti normálním podmínkám pravděpodobně méně náročné na množství jak spotřebované i přisunované munice, tak materiálu všeho druhu, kromě pohonných hmot, jejichž spotřeba bude naopak značná. Složitá bude doprava PHM ať již vojskům dopraveným vzduchem, nebo tankovým svazkům.

Velkou pozornost je nutné věnovat **pohyblivým zásobám** do stupně armády v to; ve frontu pak mít zásoby všeho druhu schopné přepravy vzduchem, ale i po zemi, což mohou uskutečnit připravené a provozuschopné automobilní útvary a svazky.

Z hlediska zdravotnického zabezpečení, je možné očekávat menší ztráty než v současné frontové operaci. Musí být však řešeno na celou hloubku operace, a proto bude vyžadovat promyšlenou organizaci a více sil a prostředků.

Podobně jako v jiných druzích zabezpečení bude i zde nutná maximální samostatnost a soběstačnost ve všech otázkách spojených s přepravou vzduchem (odsun raněných, nemocných apod.) jak směrem k frontě, do hlubokého týlu nepřitele tak i zpět do vlastního týlu.

Technické zabezpečení bude muset být rovněž co nejvíce samostatné; i zde lze předpokládat méně ztrát než při obvyklém způsobu vedení frontové operace. Běžné a střední opravy bude třeba řešit zásadně výměnou jednotlivých součástí a celých agregátů apod.; záložní díly se budou dopravovat za vojsky jak po zemi, tak i letecky. Své opodstatnění zde najdou letůvky organizované na stupni armády, schopné rychlého manévru po zemi a na stupni frontu, kromě toho i vzduchem.

VELENÍ

Vzhledem k tomu, že se operace a boj budou odehrávat v celé hloubce útočné operace současně, bude tím složitější a náročnější velení a je zabezpečující spojovací soustava.

Pozemní svazky musí být s to bezpečně velet svým útvarům a mít spojení s výsadky, což je zvláště důležité u tankových svazků.

Výsadkovým útvarům, pozemním svazkům, i svazkům odlehčeného typu přepravovaných vzduchem musí velet ten stupeň, který organizoval jejich použití.

U taktických výsadků to bude vševojsková armáda, u ostatních front.

Velení na stupni armády bude poměrně složité, neboť je třeba počítat se značnými vzdálenostmi jak pokud jde o hloubku, tak i šířku pásem bojujících vojsk. Štáb armády bude muset být velmi pohyblivý, silně odlehčený, mít podstatně menší počty než dnes a vybavený pojítky umožňujícími bezpečný dosah jak směrem k vojskům, tak i k frontu. Musí být vybaven dostatečným počtem vrtulníků, zabezpečujících rychlý přesun funkcionářů štábu armády tam, kde je to nejvíce třeba.

Neméně složitou bude otázka velení ve frontovém letectvu, protože část letectva bude působit z týlu bojujících vojsk a část bude předsunuta do značné operační hloubky. Zdá se, že k velení předsunuté části letectva bude nutné předsunout i část štábu letecké armády.

Nejsložitější však bude velení na stupni frontu. Musí prakticky **současně** obsáhnout celou hloubku pásma frontové operace, tj. vševojskové armády, operační výsadky, frontové letectvo a svazky přepravované vzduchem do operační hloubky nepřitele, musí zabezpečovat vedení operace na celou hloubku, řešit a zasazovat jaderné údery ve prospěch bojujících výsadkových vojsk, vzduchem přepravených pozemních svazků a zvláště tankových, dovedně manévrovat s útvarů a svazky zabezpečujícími boj, a se zásobami všeho druhu ve prospěch nejen výsadkových vojsk, ale i pozemních svazků.

Pokud jde o jednotlivá místa velení, zdá se, že VS a TVS frontu bude velet více z místa; budou se přemisťovat vzduchem až ke konci první frontové operace. PVS frontu musí být naopak velmi pohyblivé, odlehčené, schopné a mít možnost přepravy vzduchem. Ukazuje se výhodné organizovat alespoň dvě PVS — jedno

pro usnadnění veliteli frontu k velení vysazeným a přepraveným vojskům do operančí hloubky, a jedno k velení pozemním vojskům.

Hlavními pojitky budou velké rádiové a směrové stanice s mohutným výkonem a jiná nejmodernější spojovací technika.

Závěr

V článku jsem rozvedl některé nové myšlenky možného způsobu vedení první útočné operace frontu v počátečním období války. Jejich základ spočívá v co nejúčinnějším využití obrovských ničivých výsledků prvního hromadného raketového jaderného úderu strategického rozsahu. **Co nejúčinnější využití spočívá v jeho nejrychlejší realizaci** — tj. současný hromadný úder, který je prakticky uskutečňován na celou hloubku území nepřítele, si vynucuje **současné použití výsadkových i pozemních vojsk a letectva** s cílem obsadit rozhodující objekty v celé hloubce frontové operace, a nedat nepříteli možnost vzpamatovat se.

Rychlost plnění úkolu a tempo operace se podstatně zvyšuje. Dáleko rychleji a dříve se dosahuje cílů frontové operace, které se budou rovnat cílům operačně strategickým.

Uvedený způsob zabezpečuje rovněž plnění úkolu s menšími ztrátami na živé síle a bojové technice.

V článku jsem nemohl vyčerpávajícím způsobem teoreticky vyřešit veškeré otázky spojené s tímto způsobem vedení frontové operace. Domnívám se však, že jsem dal řadu podnětů k diskusi k uvedenému tématu a k jeho možnému rozpracování.
